

לכב' ידיד יקר ואהוב כאח לי

מיטיב עמנו שנים רבות

העסקן החשוב והישר רב פעלים

הר"ר משה ברלנד שי'

יו"ר העמותה / החברה של צרכניית 'מזון וברכה' / מכולת "אחיעזר"

קריה חסידית

חצור הגלילית

שלום וברכה ברוב תודות !!

הנידון: "אחריות כללית" כדת וכדין, על פגיעות קשות, שיטתיות ומתמשכות, התעללות טראומטית בחסר ישע, בננו היקר ו'המיוחד' – "שמחלה". יחד עם תביעה על חוסר צדק ועושק בתנאי העסקתו אצלכם.

מבלי לפגוע בשום זכויות:

אנו מתירים שיתוף ופרסום הדברים, לתועלת בלבד. כי גם אנו מעבירים אותנו, לידי כל הגורמים המטפלים והשייכים..

העובדות כדלהלן:

1. בננו היקר, החביב על הכל ו'המיוחד' – שמחה בונם ליזרוביץ, (להלן: 'שמחלה'), בן 27, בעל 'תסמונת ע"ש דאון'. עובד במסירות אצלכם, ב"צרכניית - מכולת אחיעזר", (או: "מזון וברכה"), כאן 'קריה חסידית' – חצור הגלילית, מאז גיל 21 (אז סיים את לימודיו בביה"ס 'צוהר' ברכסים. דהיינו, מחודש אלול תשע"ו, כך שעכשיו הוא בשנה השביעית אצלכם).
2. פינו מלא שיר ושבח בהודיה לה' יתברך שמו, מקרב לב, על שזימן לידו מקום עבודה נפלא שכזה, באווירה נוחה ושמורה, ובקירבה לבית. מקום, בו הוא יכול לתרום וגם לקבל, למלאות ולגוון את סדר יומו, ולהעשיר את שיגרתו ושמחת חייו.
3. אנו מודים מאוד, תמיד, גם לכם, לכל צוות ההנהלה והעובדים, כולל לכל הקונים והמבקרים בחנות, על היחס הנפלא והבית החם שאתם מעניקים לו בחיבה. זוהי שליחות מצווה אנושית ונשגבה.
4. שמחלה שלנו, הוא ילד חביב על הכל, יש לו 'טאקט חברתי' עשיר, הוא מומחה בלכבד ולאהוב. הדבר בא לידי ביטוי, ביחס שלו עם כל באי החנות, עובדים, לקוחות וסוכנים וכו'. יחס דו כיווני נפלא. כולם, (חוץ מה'בוס', נכה וחסר הרגש, ואולי עוד מישהו..), משבחים ומהללים את יעילותו וחריצותו, ו'מתפעלים' מתרומתו הגדולה לחנות ולכל באיה.

5. עם תחילת עבודתו, משך מספר שנים, הגיעה משכורתו, הזעומה, מאתנו ההורים. (בסיוע 'חברת השמה'). הפולנים ידעו איך לנצל אותו ואותנו.. אנו שילמנו על 'מלווה צמוד', ואת 'דמי הכיס' הפעוטים, שקיבל שמחלה. גם הוספנו סכום של 800 ₪ לחודש, "מתנה למכולת", בהוקרה.. בשלב שני, סוכם עמנו, כי שמחלה יקבל 'בתחילה' משכורת צנועה וסמלית, של 600 ₪ לחודש. ו'בהמשך' ייבדק העניין, האם הוא 'יעיל' ומביא תועלת לעסק, או שמא העסקתו על ידכם, היא נטו עניין של 'חסד', שאתם עושים, איתו ועימנו.
6. למעשה, עד הרגע הזה, משכורתו עומדת על אותה רמה פחותה ופוגענית. הגם שפעמים רבות דיברנו על כך עם 'כל' גורמי ההנהלה. אנו לא מתכחשים לעובדה, כי עצם העסקתו והרגשתו החיובית, חשובה, לנו ולו, יותר מהון רב. עם זאת, זה לא מהווה הצדקה להתנהלותכם.
7. יצויין, כי ב'ממוצע' של רוב הימים, שמחלה 'עבד' ו'עובד' לכל הפחות 5 שעות ביום, 5 ימים בשבוע, 25 שעות בשבוע, מעל 100 שעות בחודש !!! הוא עובד קשה, גם פיזית. מארגן, מסדר, ונושא משאות כבדים. הוא 'משתכר' פחות מ-6 שקל לשעה !!
8. זה לא חוקי. לא מוסרי. בוודאי שזה "לא יהודי".. אנחנו, כ'אחראים' עליו, בפרט לאור זאת שאנו מהווים 'דוגמה' לאלפי הורים דומים, לא מתכוונים לשתוק או לוותר על ה'עושה' הנורא ורוב השנים.. כי רק בסביבה של "כולם חברים" תיתכן 'עוולה נוראית' שכזו, עוולה ש'צעתה' עולה השמימה..
9. בס"ד, וברוב רחמיו וחסדיו, מאות אלפי אנשים בעולם, מכירים כיום את "שמחלה". (הרבי הפ"מ זי"ע אמר לנו בלידתו: "תקראו לו 'שמחלה' והוא יביא שמחה לכל העולם".." ברכה ונבואה.. זה לא בא לנו 'מהשרוול'.. השקענו 'כוחות' של מלאכים' בכדי שזה יתקיים).. הוא ואנחנו, בשליחות מיוחדת משמים, מהווים סמל, דוגמה ודגל, חיזוק ועוצמה (אנו 'עובדים' בזה, לילות כימים..), להמון אלפי ילדים והורים של 'ילדים מיוחדים' (בכל רמות השוני והייחודיות). כך שפנייה זו מופנית אליכם "בשם כל ישראל".." ובשם כל יצירי כפיו של בורא העולם.. שברא את כולנו 'שווים' בצלם ובדמות אלוהים.. יש ילדים שאין להם פה, אין להם מרפקים, ואנחנו 'מצווים', ב'צו אלוהי' עליון, 'לצעוק' את שעותם הדוממת.. כאן היא גם 'מדממת'..
10. השטן לא הולך לישון.. תירוצים והתחמקויות, יש ויהיו, כנראה, הרבה.. אפשר לומר, אולי, ששמחלה לא היה יעיל, אפשר לטעון, שהוא לא תמיד בא, בוודאי לא תמיד דייק בזמנים.. אך לכם יש (לפחות חלקי) 'שעון נוכחות' (שהיו תקופות, בהן 'שמחלה' נהנה מאוד להשתמש בזה, ולספר אח"כ לכל, על השעות הרבות שצבר), יש כנראה גם 'מצלמות', ויש מי שיבדוק את הנתונים כולם ויכריע בנדון. גם חבריו העובדים לצדו, משבחים בפנינו תמיד את נעימותו, חריצותו ויעילותו הרבה. הם גם 'מתפלאים' בפנינו, על תנאי העסקתו, הבזויים והפוגעניים..

11. בשבוע האחרון, קבלנו, מבלי שום פנייה רשמית מצדנו, מספר הצעות עבודה ל'שמחלה'. באחת מהם הציעו לו (באותם תנאי שטח וזמן כמו אצלכם) 'על ההתחלה' סך של 3000 ₪ לחודש. באחרת, מציעים לו 4000 ₪ לחודש. [כל זה מלבד 'תנאים נוספים' של 'מזון והווי' כרצונו. (מה הוא כבר צריך, חוץ מלחמנייה וקולה).. מה שאצלכם אין די במשכורתו, אפילו רק לכיסוי סעיף זה בלבד].. מסתבר, כי לא כל העולם גר בכפר שלכם.. לא כולם שועלים חסרי לב.. אנשים אחרים 'מבינים' מה זה נפש, מודעים לכללי היגיון, סדר וחוק.. הם גם יודעים עוד דבר אחד, דבר שהוא בכלל לא 'סוד' ולא צריכים להיות 'חכם' גדול בכדי להבין אותו: "שמחלה הוא מקדם מכירות ענק ונפלא"...

12. עם כל זאת, כאמור, הננו מכירים לכם טובה, ברוב תודות מקרב לב, על כל ה'חסד' העצום, שאתם גומלים איתו ועימנו, בעצם העסקתו והענקת החסות הבריאה והמפתחת.. בפרט, אנו צריכים לשבח, את ה'חבר' 'הכי טוב' של שמחלה, ה'ר"ר, העניו והישר, מאיר זאב הלוי הרשקוביץ שי', המתמסר אליו במאוד ובאהבה רבה בכל ענייניו, זה שנים רבות. וכן את ה'ר"ר אברימי לוינזון שי', שנוהג בו כאצילותו לכל. וכן את חבריו ניסן ושמעון. ולאחרונה, יש גם מישוה נוסף בשם פרוימן. ואולי עוד.. לא כולם.. (על כל הפרטים יש לנו 'עדויות', ולכם יש 'מצלמות'..).

13. ברם, כל האמור בזה, בעניין 'בניית קומתו הנפשית' במחיצתכם. וכל ה'יחס' האישי הטוב כלפיו, מצד ההנהלה והכלל, הינו נכון, 'אך ורק' עד חודש תשרי של שנת תש"פ.. לא 'מאז' ואילך..

14. 'מאז', שמחלה חווה פגיעות, הצקות והעלבות, דבר יום ביומו, ממבקרי החנות. בעיקר, מבחורי הישיבה המקומית, וגם מאברכים 'מעוטי דעת' מקומיים. כאלו שאיבדו ושחקו, לדאבון לב, באווירת 'חורבן הדור', את ה'מצפון' ואת ה'מצפן'.. הפגיעות הללו, הצטברו, לאחרונה, לכדי 'מסה' 'אדירה' ושלילית של 'קריסה טראומטית' קשה מאוד..

שמחלה חוזר הביתה בוכה, פוחד, הוא מעורער ומהורהר מאוד, הוא לפעמים רועד וקודח מחוס, מכונס בעצמו ומביע רגשות וחששות של פחד מפגיעה. הוא קם בלילה ממיטתו, משוטט ומחפש, ניגש אלינו ושואל: אולי באים להרביץ לנו, אולי באים להרביץ לאבא, אולי באים לשפוך קטשופ.. 'למה רותי לא הולכת בית ספר'?!.. שוב ושוב הוא שואל: למה, למה, למה..

15. 'מאז', הוא היה שוב ושוב חוזר הביתה, אחר שעות העבודה, ומספר: אמרו לי דני, אמרו לי שאול, אמרו לי יאספני.. שוב ושוב הוא 'משתפך': ה'בוס' כועס עלי.. והילד לא טיפש בכלל, הוא גם לא תם, [אפילו ב'גדר ההלכתי' הוא מוגדר אולי כ'פתי', ומצטרף למניין, וכו'. - כך הורני מו"ר, מרן, פוסה"ד, הרש"ה וואזנר זצ"ל]. 'שמחלה' מבין, מבין טוב, הוא בעל כשרון ובעל זיכרון נפלא. נפשו נפגעת, נסדקת ונפצעת, עוד ועוד, אבנים שחקו מים, עד שהוא כעת ב'קריסה רגשית טראומטית' קשה מאוד..

16. הנושא מטופל מצדינו. גם על ידי גורמי הרווחה ועוד.. הכל יבוא לחשבון, והחשבון הוא גדול.. כשיגיע הזמן, על פי רצון שמים.. אין לנו 'הרשאה' לוותר, או להתעלם, מן העניין.. אין לנו 'בחירה' בזה.. כי יש לנו 'פיקדון'.. אנו בזה 'שומרי שכר' ו'שואלי', בדרגה החמורה ביותר.. ואנו חייבים ליזהר גם מ'אונסים'... אנו, ב"ה, דוגמה ל'רבות' אחרים, איך צריך לשמור עליו.. איך הורים של 'ילדים מיוחדים' שכאלו, צריכים

'להתמסר' לגמרי עבורם. לתת ולמסור את 'כל הכבוד', את 'כל הנוחות האישית', ואת 'כל הפרטיות', 'ליאומן' שעשאים.. כולם נושאים אלינו 'עיניים עוקבות ומצפות', ואנו מכירים, ומבינים, את גודל התפקיד, האחריות והשליחות.. לא נבגוד ב'אימון האלוקי' שנמסר לידינו..

17. 'שמחלה' מכיר, ויודע לזהות, בדיוק מירבי, את תוקפיו ומציקיו... כל דבר, נרשם ונחרט 'עמוק' בנפשו הנקייה מחטאים.. תמיד הוא ידע... הוא זוכר 'הכל'.. גם את אלו שפרשו כנפיהם ועזבו את המקום, גם את אלה שהתחתנו (לא עם התורה.. כמוהו).. גם לנו יש מידע מקיף ומצטבר, כמעט על הכל...

18. לאחרונה, רעשה והזדעזעה הארץ, בצדק רב, כאשר במסגרת מאבק פוליטי לגיטימי, מנעו מ'בעל צרכים מיוחדים' לצאת מביתו למקום לימודו.. עמותות וארגונים העוסקים עם 'מיוחדים', כאלו שאנו פעילים אצלם ועומדים בקשר מתמיד איתם, פנו גם אלינו, בקשו 'לראיין' את 'שמחלה', את הוריו.. כבשנו פנינו בכאב.. בבושה והשפלה.. איפה אנחנו חיים...? באיזה מגזר...? באיזו פלנטה...? למה יש כאלו שזה בכלל לא 'מזיז' להם...? מה קדם לחורבן הגדול הזה...?

19. איך נהפך שפע לפשע. איך זה קורה שדווקא מקום ציבורי, מקום שמיועד ונוסד לחסד ולהטבה, נהפך לזירת 'פשע' של רדיפה, הצקות והתעללות, באופן שיטתי ומתמשך, ב'ילד מיוחד' חסר ישע...? אל תאמרו לא ידעתי, לא ראיתי, לא הבנתי.. כי כולנו שמענו, ראינו, צחקנו, ואף 'שיתפנו פעולה'.. מחמת 'שככה כולם עושים' ו..מפחדים.. [ובכלל, כל ה'השחתה' הנראית ומתגלית לעינינו 'מאז', זה אך ורק 'קליפה' של 'פחד'.. פחד ודאגה מאנשים, משינויים.. ממצבי, מביטחוני, מפרנסתי, ממשפחתי.. מיהדותי, ממעמדי.. זו קליפה קשה מאוד, אולי שורש כל הקליפות.. קליפה שמתגברת ביותר לעת חבלי משיח.. והיא עצמה תיהפך ל'דחף' בעת התיקון השלם.. כך קבלתי מאמו"ר חסידא צו"ף זצ"ל].

20. 'שמחלה' בא הביתה, ומספר שוב ושוב על ה'בוס שלי' שמתעלל בו, בנפשו וברגשותיו. מסכנים. משפחה שלימה עם 3 בנות מקומיות, [בן של אחד מהם, בחור קטין, מתלמידי הישיבה המקומית, דחפני, בסיכון רב, יחד עם חברו, במדרגות בית הכנסת..]. משפחות, שבעבר, היו מהחברים הכי טובים של שמחלה.. ולא נשכח לאף אחד, כל זכות הרשומה לזכותו.. ואילו 'מאז', שמחלה נהפך ל'שק החבטות' של הרוע והתסכול.. של הנכות האומללה בחוסר הרגש.. כמובן, זה לא מכות רצח בחקותי, זה 'רק' מילה פה ומילה שם, אבל למי שנפשו נקייה, מלאכית, קריסטל, זה די והותר.. יותר מדאי..

21. 'שמחלה' בא הביתה, ומספר שוב ושוב, איך ה'בוס' כועס עלי.. כי אח שלו עשיר ותורם "לרוש ישיבע".. זה לא מילים שהוא שמע בבית.. לעולם לא.. אצלנו לא מדברים כלל על השלילי.. ב"ה, כשבעים נפש מסתובבים ו'חיים' כאן, כמעט בקביעות.. בני פורת יוסף.. אתה יכול לשאול אותם...

22. התקופה האחרונה, הייתה, בס"ד, "שיא האושר" של שמחלה. עשינו לו 'חתונה'.. משהו של 'אין מילים'.. משהו ש'כל העולם' עדיין מתעניין בה.. מדבר עליה.. לומדים ממנה.. מתייצבים.. מתחזקים.. ודווקא את הימים המאושרים הללו, הפכו לו אותם 'מסכנים' להתמודדות קשה ומתישה. התמודדות שנפשו הרגישה והפצועה לא הייתה מסוגלת לעמוד בה.. שוב ושוב הטרידוהו בשאלות: נו, דני יבוא, שאול

יבוא, שמאלניים יבואו.. ואצל הפוגעים הללו, זה מין 'מצווה נשגבה' שכל אחד ואחד חייב לקיים אותה אישית, בהידור.. ואפילו לחזור עליה כמה וכמה פעמים.. לא מועיל על ידי שליח.. גם לא די 'בשאלתך' החכמה.. כי אם שמחלה מעז לומר 'אני לא יודע', 'אני לא אומר כלום', וכדומה.. כהרגלו.. אזי חייבים לנענע אותו בהידור.. 'לשגעות' לו את העצבים.. לטרטר אותו.. עד שהלב המושחת של הפוגע יחוש שהוא כבר יכול לברך 'בשם ובמלכות': "לשמוע ולקיים מצוות צדיקים ורצונם"..

23. ידידי ר' משה, אני בוכה בשבילך.. סליחה.. אני יודע שאתה משהו אחר לגמרי, משהו משובח.. אני בטוח שעד כמה שאולי ידעת ושיערת.. למול ה'מראה' הזו, אתה 'מזדעזע'.. קשה לנו לצער אותך.. אבל מה נעשה, אתה ה'אחראי'.. לטוב ולמוטב.. אתה גם עסקן בכיר כאן, בעבר הוה ועתיד.. אנו לא נשכח, לעולם, את הימים הנפלאים שקדמו ל'חתונה והכנסת ספר התורה', ל'אירוע הגדול של שמחלה'.. עם ישראל כולו עטף אותו ואותנו באהבה נפלאה.. בתוך יומיים הוקם המשכן.. מאות ביקשו להוסיף ולא הסכמנו.. אנו זוכרים איך הפתעת אותנו.. פתאום מודיעים לנו: מ'צרכניית מזון וברכה' התקבלה תרומה בסך 2000 ₪, בתוספת ההקדשה החמה והמדמיעה: "אין עובד יותר מסור משמחלה !!!".. אנו לא שוכחים.. כי שמחלה, ממש כמו בשמים.. זוכר הכל..

24. בעניין ה'אחראיות'. חשוב לנו להבהיר, יתכן ולא אתה היית האחראי כל משך התקופה בה אנו עוסקים כאן, הדברים יתבררו במקום ובזמן הנכון..

25. ההתקפות וההתנפלות על שמחלה, מאז סוכות תש"פ, באו עליו, כמו עלינו כולנו, ב'גלים'.. אתה בוודאי יודע.. אין לי שום קשר לבלבולים ולתסביכים שלהם.. קיימתי בעצמי: "אזלת לקרתא הלך בנימוסיה".. לא עברתי ב'מאומה' על ה'תקנון' 'שלהם'.. אדרבה.. (ואין כאן המקום לפרט).. בכלל, אני ב"ה 'רבי' לעצמי, משפיע ומורה דרך במקומות אחרים.. אני 'עסוק מעל הראש' ב'להשפיע' לאחרים, ואין לי זמן מיותר לשטויות שלהם.. אך כל זה לא חסם את ערוץ השנאה מלהתפרץ עלי.. [בתשס"ג, אבי חסידא צו"ף זצ"ל, קיבל 'הטרדה טלפונית' באמצע הלילה, בגיני.. [זה היה טעות, דמיונות ורוע.. ממש כמו עכשיו..]. אז אמר לי: "ידעתי בני ידעתי את המחיר שיגבה ממך השם יוסף, אבל אתה עוד תראה, הכל משתלם".. אז, הוא גם הנחני בדרכים ברורות, ובהשקפה נכונה, על כל מה שעובר עלינו.. עד..]. (באופן כללי, מקיף, ובקיצור נמרץ והכרחי, חשוב לי להדגיש בזאת, כי מה שאני מציין שמערכת הרדיפה נגדנו החלה רק 'מאז'.. זה נכון מאוד לגבי 'שמחלה'.. ואולי 'רק' לגבי 'שמחלה'.. ורק לגבי היחלקים הגלויים שבסיפור הארוך'.. אך, לגבי עצמי אישית, הכל התחיל כבר מאז 'יום המשבר' (יום שאותותיו עדיין מכאיבות את לבי) – ז' באלול תשמ"ה, (יום בו נפל למשכב, רבנו ה"ש זי"ע. אשר הייתי מקורב ואהוב אצלו, ואצל כל משפחתו מסביב, יותר מכל יתר בני גילי, וזכיתי גם לשמשם וכו' וכו').. אני, הקטן והשפל, שזכיתי והייתי קשור ונאמן ל'כלי בתי רבותינו, לא מצליח 'להבין' למה הייתה חשובה ל'כולם' דעתי ועמדותי, בעניינים הקשורים לבלגן.. 'כולם' חפצו שאני אהיה ב'עניינים'.. הייתי נתון ל'לחצים' ול'ניסיונות' להטותני לכאן ולכאן, כאילו אני איזה 'מאן דאמר'.. לא נקטתי שום עמדות ב'מהלכי שמים'.. עמדתי איתן, על פי הוראות והדרכת אמו"ר ז"ל, וכך נשארתי 'נקי ושלם' כלפי אלוקים ואדם.. עם כל זאת, 'סבלתי' 'המון' בגין הבלגן.. גם 'כלי בניי היקרים שי', 'סבלו המון'.. כל אחד ואחד אצל המן והמן בתורו.. במוסדות החינוך וכו'.. בעיקר מאנשי צוותות וגם מ'חברים'.. לבנו פצוע, כנוע ל'גזירת שמים'..

ואני לא יכול 'להאריך' בינתיים.. "אני יודע הכל".. [ולכן גם 'פחדו' מאוד ממני..]. הייתי 'עמוק מאוד' ב'סוד קדושים'.. וכבוד אלוקים הסתר דבר.. ואני בתומי אלך.. ובזכות אבא החכם, אני מרים ידיים עיניים ולב לשמים, ואומר 'תודה לך השם'.. אני 'נקי ושלם'..).

26. גל נוסף ועכור שטפנו, כאשר 'נחיתי מסכן' שלח אלי, בבית הכנסת המרכזי, בעצם יום השב"ק, בעת ההפסקה שלפני קריאת התורה, את חנוך קרול, שיתנפל עלי (בעת שלמדתי לתומי עם אורח, חתן עמוד הענווה, ובן למשפחות עסקנים ומחנכים חשובים)... הוא חנק אותי עם הטלית שלי, וגרר אותי על הרצפה. רק מחאת 'כלי הציבור, צעקותיהם וזעקותיהם הנוראות, הניסו אותו והצילו אותי..

27. האמת היא, שלפני שאותו מטורף, ביצע בי מטורפות, ניסה אותו 'נחיתי מסכן' לשלוח אלי שתיים אחרים. הראשון, ת"ח, צנוע ומעלי ובן קדושים, ידע כי 'אין שליח לדבר עבירה', רעד כולו ביר"ש, וירא לשלוח יד בקדשים.. השני, גם הוא ת"ח נפלא ושלם, חתן ת"ח מופלג וחסיד שלם, נמנע ג"כ מלבצע תוקפנות כלפי.. [הוא גם ממשיך לגור, מתוך תום לב, בדירה הממוקמת מתחתי, אותה רכשתי (עבור חמותי תחי' או עבור 'שמחלה') כדין וכהלכה, בקניין הלכתי ומשפטי מלא, עם 'ייפוי כח' כדין, בתשלומי דמי קדימה, ובחווה חתום, אצל עו"ד שלמה גור.. (המסמכים נמצאים אצלי.. חלקם הראיתי לדייר..). "וועדה" חיצונית, הזויה, לא מוסמכת, תבעה ממני מכתבי 'התחייבות'.. כתבתי.. מילאתי את כל דרישותיהם.. אך הם התפתלו בהתחמקויות של הונאה.. עקפו אותנו בזרוע.. ו'קבעו' לבסוף שאני לא 'זכאי'.. (לדירה שכבר רכשתי כחוק וכהלכה.. זה דברים שקרו רק בסדום).. וקרקע אינה נגזלת..]. רק לאחר שנוכח ה'נחיתי המסכן' שזממו לא יוצא לפועל, הוא שילח אלי את המטורף.. ה' ירחם.. (אגב, שלושתם, אינם מהמתפללים בבית הכנסת שלי)..

28. בשלב זה, צריך לעשות אתנחתא.. קח נשימה ותירגע.. אני חייב, מצד האמת והדין.. להדגיש בפניך, דברים שתתקשה מאוד להאמין באמת שלהם: אין לי 'שנאה' על שום אדם.. אדרבה, אני 'אוהב' ומוקיר את 'כולם'.. מעריך ומכבד מאוד את 'כל' התושבים כאן.. אני מרשה לעצמי.. אחר קבלת רשות ודרבון מגדולי הפוסקים (שאינם תלויים כלל בבלגן הזה).. לגחך רק מעט, פה ושם, על ה'תחפושות' שלהם.. אבל בתוככי מוחי, וגם בלבי, אני מכיר בערך ובכבוד כל אחד ואחד כראוי.. אני פועל רק מחמת הצו של: "אם לא יגיד".. השי"ת מצפה מאתנו שנפעל, ונתגלגל בסדר 'ואלה המשפטים', בכדי לתקן ולשפר את העולם.. לא לתת לרוע ולשחיתות להתאזרח בקרבנו..

כל לילה אני אומר את נוסח 'הריני מוחל'.. ומתפלל בעד 'כולם' לטובה.. אין לי 'הקפדות' חלילה.. בתקופות הקשות למשפחתי, אחרי אירועים קשים של הצקות והשפלה, אני אומר את הנוסח הזה שוב ושוב, הרבה פעמים.. ומוסיף תפילות, תחנונים ופיוסים.. עד שאני 'חש' שהדברים מתיישרים 'באמת' בלבי ועושים פעולתם לטובה.. כי האדם 'נפעל' לפי פעולותיו ודיבוריו לטובה.. ב"ה, הבית שלנו מלא שמחה ושלוה, קדושה ותורה.. אנחנו רגועים מאוד.. ו.. מאושרים.. [גם בדרך הטבע.. יש 'עין רואה' ו'אוזן שומעת', לכל בכל מכל, ואין מה לדאוג ולחשוש עלינו.. אנו מוגנים.. יש סביבתנו צוות נפלא, מסור, מיומן ומקצועי, מאוהבי ותלמידי, שמסייעים מאוד ומטפלים בכל העניינים מסביב.. אך 'ההחלטות' הינם רק בידיים שלי.. וה' הטוב בעיניו עושה ויעשה..].

29. בקשר ל'ניחיתים' כלפי.. יש לי מה לומר: לא אני פניתי למו"ר הנ"ל לבקש את המינוי ההוא.. באמת, כבר די לי בעומס ה'כבוד' שמוטל עלי.. זה לא הייתה יוזמה שלי.. לא התערבתי בזה כלל.. עסקנים ורבנים, מכאן ומבחוץ, התעסקו בזה.. (אחר שהשכן הכהן.. בשליחות איזו אלמנה.. יזם 'בחירות' וכו', ורק חמשה הסכימו עימם).. רק 'בדיעבד' עודכנתי בחלק מן המהלכים ובמכתב פסקו [הארוך והמיוחד, בו הוא מתייחס לצד ההלכתי, ההשקפתי.. להצעתו.. עדי 'הכרעתו למעשה'..]. ('צילום' המכתב נמצא אצל נכדו, תלמידו, ואחד (...)) מגבאיו.. כתב היד המקורי, אצל אחד מהם.. לי (ולעוד..) הביאו רק 'העתקה' חלקית.. פרסומו יהיה מעניין).. [ניתן ללמוד ממכתבו 'אמונת חכמים'.. להיווכח, מה גודל 'העיניים הצופיות' של גדולי ישראל.. כי אם הוא קובע 'לא מתאים'.. אזי שום 'תחבולה' לא מצליחה לשנות את זה..].. כשבאתי לפניו, אחרי.. הוא רק אמר: "למה הוא שאל אותי אם לא התכוון לציית"?.. והוסיף: "גמירי משמיא מיהב יהבי משקל לא שקלי".. ואני הקטן, אכן רואה, מאז, ס"ד גדולה, לפתיחת שערים שלא בערכי..

30. בכלל, בכל תפקיד או מעמד שהגעתי אליו, הרי שבהוראת אמו"ר ז"ל, מעולם לא הייתי 'יוזם'.. משלחת מק"ק 'אור הגנוז' הגיעו לביתי, ובקשוני להתחבר עמם בידידות וכו'.. וכן בשאר כל הדברים.. [מלבד, 'אולי', בתפקיד 'ראש הכוללים' כאן, שמחמת קרבותי לאדמו"רים שטיפלו בזה, 'אולי' דחפתי את עצמי במעט.. ואכן, טובת יראיו יעשה.. והעניין נגמר בטוב לסיבתי.. (מעניין, איך ההיסטוריה לא משתנה, אלא רק נכפלת.. כי ממש אותם גורמים 'עליונים' שביקשו לחסום אותי אז, הם אלו העוסקים בכך עד עתה.. כי העולם עגול, מסתובב, וה' אחד..). תיתי לי, ומשמים זכו לי.. שמאז ועד עתה, הכוללים כאן מתנהלים בטוב, לשם ולתפארת ולתהילה, על אותם מסילות שהצבנו.. נפשי הייתה מתענגת תמיד ומאושרת, בעת שהייתי נכנס להיכלי הכוללים וצופה בעשרות רבות של אברכים יקרים, ת"ח, קדושים וטהורים, שעמלים בתורה בהתמדה וביגיעה לשמה. יהי חלקי עמם]..

31. ונחזור לעניינינו.. 'לגלים' שעברו עלינו, והשפיעו במסה מצטברת על 'שמחלה': לקראת שנה"ל תשפ"א, פוטרה (וסולקה) זוג' הרבנית תחי', ממשרתה ועבודתה כ'מחנכת' בסמינר 'באר מרים', (היא המחנכת הכי וותיקה כאן.. היא ואני עמדנו, עם 'אמת הבניין' בידנו, לימין המייסד ז"ל, בכל התשתיות..), תוך כדי פגיעה נפשית, קשה ועמוקה, בה ובמשפחתה.. הצעד הזה, גם גרם, שמאז, היא ו'כל' משפחתה.. [כולל קטינים ו'שמחלה' המיוחד, במיוחד], נתונים בנידוי, חרם, השפלה, התעלמות, והצקות קשות וכואבות.. כולל פגיעות פיזיות וממוניות.. המתרחשות 'בקביעות' בכל סביבת מקום המגורים שלנו.. ברשות היחיד וברשות הרבים, בבית הכנסת, במקווה, במכולת השכונתית.. ועוד.. ילדים (כולל קטנטנים ממש), אברכים, ובעיקר בחורים.. מקיימים ב'הידור רב' את 'מצוות הזמן'.. עם 'התחדשות תמידית'.. ברוח המפקד.. זה מה שקורה כאן.. [יש סרטון נפלא.. כשאני שב בערב לביתי מבית הכנסת.. וכשאני מגיע לרחבת החנייה שלי ביתי.. מקדמים את פני 'עשרות' מבחורי הישיבה המקומית, ששבים אז 'שתויים ומרוממים' מבית גיסי בן המשגיח המשולש.. בשאגות ונהימות דוב שכול וקופי פרא מסוכנים.. מראה שמזכיר לפרטיו את תקופת 'ליל הבדולח'.. ואת תמונת 'הבחורים הקדושים' הקשורים זה לזה בפיאותיהם].. וכמובן, שיש לזה 'המון' אדוות והשפעות קשות ואיומות נלוות.. פגיעות והצקות מקרב בני הקהילה בכל הארץ והעולם..

32. היה עוד 'אירוע' משמעותי.. שהוסיף הרבה תבערה ל'מדורת השבט'.. אחד הריקים, מסכן וחולה, קללני נמרצות וגידופים בבית הכנסת.. ממשפחתו, שפייסוני, שמעתי, שעשה כן ב'שליחות'.. ומגלגלים זכות וכו'.. לא אזכיר כאן, חלילה את ה'רבי של הקדושים'.. מסתבר שיש גם 'רבי של הרוצחים'.. רק זאת אציין, כי עם משפחת הסבתא שלו היינו ביחסי ידידות.. לאחר שהואשמה כאן במשיחיות ומוזריות.. אני קדמתיה לניהול בית ספר.. ודאגתי לה לתשלומי פיצויים מנופחים.. ועוד..

33. ה'אירוע' הזה, הביא בעקבותיו 'גוררת' חמורה נוספת: ביום ראשון לפר' יתרו, י"ד בשבט תשפ"ב (16/01/2022) למניין הרשום על גבי ה'עין רואה'), 'פרץ לביתנו' בחור קטין מהישיבה המקומית, 'שתול' על פלגי מים עכורים וזידוניים.. פתח את דלת הכניסה, בסיוע סיען מקומי, קטין שהוא ג"כ מהישיבה המקומית, ה'פורץ' שמנסה להסתתר בשקית מרשרשת שחורה, השליך תכולת מיכל פלסטיק, מלאה בלכלוך של עפר, עלים וצרורות וכו', על כל ריצפת מבוא הכניסה בביתנו.. [בעקבות 'אירוע' זה, אחר שנודע ל'ממונים האחראיים המשלחים' כי ידועה לנו זהות הפורעים.. ואבי הפורץ גדול ונכבד בבית המלך והשרים של הוועדה.. הם מיהרו ולחצו לדרוש 'פגישה' של 'הוועדה' עימי.. אז קבלתי לביתי את משה שרייבר.. כפי שמתואר להלן, בקיצור ענייני, בסעיף 40]..

34. הפיטורים הללו, המוזכרים בסעיף 31, התרחשו במהלך 'תקופת הקורונה'.. על כל מגבלותיה וחוקיה.. (המפטרים נתפסו על 'העוון הנורא' שבמהלך שיעור ב'ועידה טלפונית' שיתפה המורה את התלמידה, בת למשפחת 'קורניק' הרמוסה, (כשהיא לא יודעת אז כלל, שהמשפחה היא 'עברה לשם', ולא שהמעשה 'אסור' ו'חמור' לפי הנתונים וה'תקנון' של 'הוועדה').. [מעשה הפיטורים לגופו, לא כאב, ולא מכאיב לנו, באישי.. אנו ערים ומודעים לתנאי השטח וההכתבות.. מלבד ה'כאב הנפשי' ו'עגמת הנפש' הגדולה', על כך כי גם שתיים מבנות המשפחה העוטפת, לקחו חלק רע ופעיל ב'הסתה' מולנו.. אנו ממשיכים בשלנו.. לגמול טוב לכל, במאור פנים ובשלוח פנימית]..

מאז, צומצמה משרתה ותפקידה למספר שעות של 'הוראת מקצועות' בלבד.. מאז, חוותה 'קשיים טראומטיים' נוראים, עקב מהלך של חרס, נידוי והשפלות, מילוליות ועוד.. מצד בנות-תלמידות, הורים, וצוות 'חברותיה' לעבודה: מורות, מזכירות והנהלה.. מאז, היא הייתה נתונה ב'מאבק הישרדות', אך המשיכה לשמור על מוסריות ואנושיות, באצילות ובכבוד, כדרכה ואופייה. מתוך זהירות לא לפגוע בשום אדם חלילה, בפרט לא בתלמידותיה ובמהלך השיעורים.

35. כל השנים, כולל בתקופה המדוברת הקשה, הצטיינה המורה ליזרוביץ בעבודתה. בגבורה של 'מוח שליט על הלב'. בתכני השיעורים, באופן מסירתם, ובמשמעת מיוחדת, המצויינת בפי הכל 'לשבח'. והכל מתוך נעימות, משולבת בסמכות. גם בתקופה האחרונה ממש, היה לחץ, מצד בנות, תלמידות והורים, לעבור ולהימנות על 'ההקבצה' שלה. כולם שיבחוה, שהיא מה'יחידות' שיודעות איך 'להחזיק' כיתה..

36. כאמור וכידוע, הצעד 'הפלילי' הזה, ה'בלתי מוסרי וחוקי', נעשה על ידי 'הנהלת הסמינר', כנראה באילוץ ובהכתבה, מטעם גוף הנקרא: 'הוועדה לאמונת צדיקים' ?? . הנהלת המוסד, ידעה, על מסכת הייסורים שעוברת המורה, מצד התלמידות והצוות [כולל ההשפלה, הנידוי, וכו' וכו'.. (עד שאין 'מילות

זוועה' בכדי לתארם, ולו במקצתם... שערות, יום יום, שתי בנותיה, לאה ונעמי, תלמידות המוסד].
הנהלה בחרה, או יותר נכון 'נאלצה', כנראה מחמת פחד ואיומים, להתעלם מכך...

37. ביום שלישי לפר' בא, ב' בשבט תשפ"ג, זכתה והשתתפה משפחת ליזרוביץ, כולל המורה, בעלה הרב יוסף, וארבעת ילדיהם שבבית, בחתונה עילאית וקדושה שנערכה בירושלים, לבת הרב דניאל אלטר מירושלים. בן הרבי מגור זצ"ל, המכונה 'בעל הפני מנחם'. משפחה שמקיימת יחסי ידידות וקשרי אהבה וחברות, עם משפחת ליזרוביץ, זה עשרות בשנים.. הכלה היא, בנוסף, גם יתומה מאם, ומשפ' ליזרוביץ שותפה תומכת גם בכל מהלך קשייה, בחולי, באבלות, בנחמה ובתקומה, וכו'.. [הכלה כתבה ל'שמחלה' כי היא לא הולכת לחופה בלי ברכה שלו]..

38. בתוך עמי אנכי יושבת. הבנו וחששנו כי הצעד שלנו, הגם שהוא נכון, צודק ומתבקש, הוא גם 'מאוד' 'מסוכן'.. אמרתי לבני הבית, כי לפי 'תנאיי השטח', מסתבר שלא יהיה לנו לאן לחזור.. ידעתי כי 'הצעד הזה' עלול להיות גורלי, לא רק עבורנו, אלא גם למעגלים רבים סביבנו.. לפיכך, שאלתי בדעת רבותי, מרן צדיק הדור מ'אור הגנוז', ומרן ממשיך דרך מו"ר הנ"ל מבב"ב. וכפי הוראתם, ריחפנו בשמחה לקראת העתיד, בהנחיית שמים בעמוד אש וענן.. אשרינו שנתפסנו על כך... גם למלאך הרע, שליח הועדה, שעלה לביתי (כמוזכר בסעיפים 33 ו-40), דיברתי לאמר במפורש, כי זה מבחינתנו קו אדום, וכשיבוא עת משוש אפריון בבית צדיקים ואחים, אזי לא נהסס מלהשתתף..

39. כתוצאה מכך, הוגברו ההצקות, והרדיפות וכו', כלפי משפ' ליזרוביץ. ה'חרס' הפך לגלוי ורשמי. הרב יוסף הוזהר 'בעקיפין' (לא אאריך כאן בכל הפרטים הנבזים.. כשאצטרך, אזי כבר 'ישמעו' כולם).. שלא 'לדרוך' ב'בית הכנסת' המקומי (הגם שהוא 'מבנה קהילתי' כללי, גם ע"פ דעת התורמים והמייסדים וכו', ואינו שייך כלל ל'מגזר' מסויים.. אני הקטן עמדתי כל משך ימי היבנותו, בפועל ממש, לימין הרה"צ רמ"ק שליט"א, עתה בירושת"ו).

[אגב, אצלו, כנראה, נמצא מכתב הרב ז"ל על כך שהוא 'מתפטר' מתפקיד 'מרא דאתרא', דבר שהכריז עליו גם ברבים, בבית הכנסת, וגם באמצעות מכתב ב'לוח המודעות' שלו, (מאורע דומה, התרחש שוב, תקופה קצרה טרם פטירתו)..] והינו אחד מן ה'נתונים' שהובילו, כנראה מהמכתב, להכרעת מו"ר הנ"ל, ולפסקו]..

בידינו, יצקנו את ארון הקודש, ועוד, כי לא חפצנו שישלטו בכך ידי זרים.. אני הקטן עמדתי בקשר עם הנדיב התורם שיי' ואשתו ע"ה ומשפחתם.. כתבתי להם מכתבים ארוכים, כיד ה' הטובה עלי, מגילות של שירים, ברכות ואיחולים, וקשר של קיימא.. באוזני שמעתי, איך 'התנו' עמהם, ו'הבטיחו' להם, שיהיה זה "בית כנסת כללי" לכל מי שחפץ.. (לאחרונה, באמת, הסירו את 'שלט' ההצנחה של התורמים, מפתח אולם ה'היכל' של 'בית הכנסת'..).

[גם לפני מספר שנים, קמה כאן קבוצה משובחת ואיכותית, שגם אני, עכ"פ חלקית, הייתי חלק ממנה.. הקבוצה הזו, ב'דירבון מלמעלה', ביקשה להפוך את בית הכנסת הזה ל'בית החסידים'.. ביקשו לבנות 'קיר חוצץ' בלובי, ועוד.. אני הצעתי, לבנות קומת 'חדרי תפילה כלליים' ב'קומת המרתף' וכו'.. נקראתי אז, לבית 'הזקן' יו"ר הקריה, והוא זעם עלי.. "איך אתה מעז לשתף איתם פעולה.. איך אתה שותף להמרת רצונו של רבה"ק הב"י זי"ע, אשר ציווה לנו, ואסר עלינו, שלא לכתוב כלל על 'בית הכנסת' את שם

ה'מותג' של ה'מגזר'.. הרי אפילו ב'חותמות' של 'בית הכנסת' לא 'הרשו' לנו לכתוב כזאת... רק לאחרונה, קמו להם 'שתלטנים' שמנסים 'לשנות' את כל האמת וההיסטוריה.. בני, אל תלך בדרך איתם"... לאחר מכן, התכנסנו, שלשה "רבנים" לדיון בנושא.. אני הקטן, ועוד שני "רבנים".. האחד, 'נחיתי ומסכן', שמעולם ועד עתה אין לו 'היתר הוראה', מה לעשות, יש כאלו 'שאינ' להם את זה'.. אנחנו מאמינים שלכל אדם יש את המסלול שלו בחיים, שביל אישי.. קבעו לנו את זה 'מלמעלה', זה לא רק 'בחירה' שלנו.. ולא יעזור מאומה, גם לא 'תחבולות', 'לשנות' את זה..

את משנהו, אני הקטן 'הכנסתי' בכוח לעולם הרבנות.. הוא נבחן 'פעמיים' אצל ראש בית ההוראה, ולא הצליח.. הסברתי והתחננתי בפני הממונים, כי הוא 'שבור מאוד' מדחיקת מעמדו, מן הבטלה וסגירת השיעורים.. אין לו תפקיד מוגדר, והוא כעת במלחמה על חייו.. הסכמתי גם 'לוותר' על מקומי הקבוע בבית ההוראה ולהעבירו אליו.. מסתבר שטעינו, בריון גס, שכבר זלל הרבה אנשים.. לעולם לא יתאים ל'הוראה'..

אני הקטן והשפל, כנראה, היחיד כאן, שיש לו 'היתר הוראה' מענקי הפוסקים, מרבינו הפ"מ ז"ל, (ומ'הרבנות'), ועוד.. וגם.. מהרב המקומי ז"ל, (ה'מרא דאתרא' לשעבר), שאהבני ודבק בי בחיבה גדולה ויתירה כל השנים.. הוא בחן אותי על כל חולין עם תוס' ורא"ש, ועל 'כל' 'יורה דעה' ו'אורח חיים'.. במכתבים הוא כותב עלי: "איש סגולה".. גם דיבר עימי, שבוע טרם פטירתו החטופה, את כל 'נאום חייו' המשתפך' בבכיות נוראות.. גם זכיתי, ובשליחות הקהל ובי'הורמנא' הספדתיו על קברו.. [ב'שבעה' אמרה לי אשתו האלמנה: תודה.. הוא אהב אותך מאוד.. הוא העריך אותך מאוד.. יותר מכולם..]. כשבאו לגור כאן מנכדיו, הוא ביקשני להיות 'הרב' שלהם.. כשהוא רצה להקים 'בית דין' לשמיטה' וכדומה, הוא צרף אותי (יחד עם הרה"צ המתמיד יצחק מונדרין).. הוא התיישב לצידי בבית הכנסת, והורה לי להורות לרבים בכשרות 'ארבעה מינים'.. הוא שלח אלי, הרבה פעמים, סופרי סת"ם ושואלי כשרותם.. גם כשהוא לא נכח כאן הוא שלח אלי 'שאלות אישיות'.. זכיתי, שהוא היה אצלנו, בשב"ק, ב'אור הגנוז', התענג על כל הנבנה שם, וייעצני, בעצות חכם, על העתיד..

40. נחזור לראשונות.. בעקבות 'עוון' החתונה (איך אמר לי 'צדיק הדור': "בגלל 'עוונות' שכאלו, יבוא משיח במהרה" אמר).. בחורי הישיבה המקומית, יחד עם מספר אברכים, קשקשו כתובות גרפיטי פוגעניות ומעליבות נגדנו, במעלות המקווה של הקריה, וגם בשביל מרכזי המוביל לביתנו. גם השחיתו והרסו את 'גרם המדרגות' העולה אל ביתנו, באמצעות שפיכת כמות עצומה של דליי קטשופ וביצים (אירועים מצולמים שידועים וכו' למשטרה וכו'.. וגם אנו יודעים הכל).. כשהכל נעשה ומבוצע (ב'רוח הדברים', המהווה אישור ודרבון) מטעם "הוועדה" הנ"ל.. כולל "וועדה" 'מקומית', שהיא באת כוחה ועושת דבריה של 'הוועדה המרכזית'... [בוועדה המקומית חברים: ה"ה: יצחק מאיר קונופניצקי (כנראה יו"ר), [שבהקלטות הוא נשמע אומר: "כבר שלושים שנה אני 'שונא' אותו" רח"ל.. ואני, ב'קרבת אלוקים כי טוב', כבר קרוב לארבעים שנה שאני 'אוהב' אותו.. רק שלא נהיתי אחריו בפילוגים ובדמיונות..] אברהם דוב גולדברג (עדיף שלא לומר כלום).. משה שרייבר ('איש המצלמות והבילוישים', שעלה לביתנו לפני כשנה, לשיחת 'אזהרה' וסחיטה' בת כ-3 שעות, יש לו הקלטה.. גם לנו..) והת"ח (המסכן) ישראל גרף (הנקרא אצלם 'הרשם').. ואולי עוד..]. (יצויין ל.. כי 'הזקן', יו"ר הקריה והישיבה, שלח את 'עבדו' מר אבי בוזגלו שי' לעת ערב, בכדי 'לנקות' את המדרגות מהקטשופ'.. סבר לעשות מעשה

יתבוא אמו ותקנח'.. אך בני משפחה ששהו במקום סרבו לו...]. [היה אז, בלילה שאחרי, היארציט של כבוד אמו"ר חסידא צו"ף זצ"ל.. לפיכך, לא הייתי כאן.. ומגלגלים התעלות ליום עילאי.. זת"ע..].

41. יחד עם כל זאת, ומבחינת 'הקושי' שלנו, "היא זו שעלתה על כולנה" : בתנו היקרה, בת 10, בכתה ה' בביה"ס היסודי, לא יכולה ללכת לביה"ס.. כולם הולכים ללימודים ולחוויות.. בכל העולם.. גם בעזה בשכם ובג'נין.. ואילו היא יושבת בבית.. בודדת, עצובה, ומפוזרת.. מתחילת השנה באה מנהלת חדשה, שצריכה 'להוכיח' את עצמה לממנים.. (עזרתי גם להם, בפרנסת בעלה, וגם בעת שנשתלח מישהו מהישיבה בטענות 'שווא' של חילול שבת, ח"ו).. היא דרבנה, ברשעות ואכזריות הזויה, והעצימה את החרם והנידוי של הילדה הקטנה והטהורה.. היא נשמעת בהקלטות אומרת : "הוא הלך עם שטריימל בחתונה של דני".." היא גם אומרת : "הם שפכו בעצמם את הקטשופ".." [נ.ב. אני נוהר, במהלך כל המכתב, וגם כאן, שלא לכתוב, אפילו לא מילה אחת, שאין לה כיסוי ואפשרויות הוכחה קבילות..]. מתחילת השנה פנינו אליה בנעימות.. בתחנונים.. היא אמרה : "סליחה שאני מנתקת, אני צריכה לדבר עכשיו עם בעלי.. אני אחזור אליך מיד".." עד עכשיו היא 'כנראה' לא גמרה.. היא אפילו לא התעניינה, אצל ההורים, כבר מתחילת השנה, על תקופות ארוכות בהן התלמידה נעדרת מהלימודים, יושבת בביתה ורועדת באימה מרשעות החוגגת סביבה.. פנינו גם באמצעות אחרות מהצוות והמזכירות.. פנו גם מ'משרד החינוך'.. מ'המועצה'.. מה'חינוך העצמאי'.. ואסור לנו, כיהודים, להסביר ולפרשן את המניעים הרעים של המנהלת.. מה שעובר עליה.. היא בשנת ניסיון.. הניסיון כשל.. מת.. לכל דבר בחיים, בפרט ב'בין אדם לחבירו' יש מחיר..

42. ביום רביעי לפר' בשלח, י' בשבט תשפ"ג, עלה 'מנהל הסמינר' הר' הרשקוביץ לביתנו, נפגש עם המורה ובעלה, והודיע על "פיטורים" של הגב' ליזרוביץ 'כליל' מהסמינר. {נוסח ההודעה : אם תתנצלו בכתב וכו' על הצעד שעשיתם (שהשתתפתם בחתונה הנ"ל) אזי יש על מה לדבר'.. ואם לאו, הרי שדינכם הוא "כ'שמאלנים' לכל דבר".."}. ההודעה נמסרה בשם 'הוועדה המקומית' הפועלת בשם 'הוועדה המרכזית', כאשר כולם מנסים 'בתחבולות' להסתתר, לא להשאיר עקבות.. אבל מלך עליון.. הרבה דרכים למקום..

43. פעמים בודדות בחיים אדם זוכה, ועומד בפני 'חשבון נפש' כללי.. עשיתי עכשיו, הרגע, מה שלא עשיתי מעולם.. לקחתי את 'דף אלפון הקריה', עברתי על 'כל' הרשימה, וספרתי 'יותר משבעים' משפחות.. שזכיתי בחסדי שמים, וברחמי המרובים לשפל כמוני, להיות ה'צינור' לטובתם, לרווחתם ולפרנסתם.. חלקם עד היום הזה, חלקם משך תקופות נהדרות ומפתחות בחייהם.. אם אכלול ואספור נוספים שכבר לא גרים כאן, בוודאי זה יעבור את השמונים, וכנראה יותר.. בכלל, זכיתי להיות 'צינור' של הטבה, השפעה ופרנסה, לרבים.. דרך היקב, מאפיית המצות, ומערכות האירוח, של ק"ק ישוב 'אור הגנוז'.. ועוד.. זכיתי, 'להקים' יותר ממניין בתים נאמנים, עם שידוכים עמם.. וה' יעזור בכל הלאה והלאה, ויוסיף ויגביר חסדיו עמנו, מתוך שפלות רוח וענוות אמת, להיות 'עני ונכה רוח וחרד על דברו'.. [זה לא פלא, שכמספרים הללו.. ויותר, ביקשו (בער"פ האחרון) לקיים 'מכירת חמץ' (פעולה שאני מקיים מאז שנת תשס"ב, וכאן מאז תשס"ח), דווקא באמצעותי.. הגם שאני תמיד מנסה להתחמק..].

44. בכלל, אנו גרים כאן כ'משפחה' ארבעים שנה.. בני ביתי הרבנית, אשר יותר מכל התארים והכתרים ההולמים אותה, היא "אמא של שמחלה".. כבר גרה כאן כחמישים שנה.. תמיד היה לנו אך טוב וחסד.. כאן גדלנו.. כאן גידלנו משפחה לתפארת, העמקנו שורשים, פארות, ענפים ופירות.. גם כיום, עדיין, טוב לנו כאן מאוד.. רבים יותר הם מבקשי שלומינו ואוהבינו.. מאשר שלוחי השטן.. אחרי אירועי ה'קטשופ' (ר"ת: ולמה פרה קודמת שהיא טהרתם..), היו לנו עשרות שיחות תומכות, עם משלוחי מכתבים, (חלקם בעילום שם), ומגדנות וכו'.. גם בעיירה הסמוכה, רבים מתחננים ומבקשים את חסותנו וקרבתנו.. אנו נמשיך תמיד, בס"ד, להשתדל ללכת בדרך טובה, להיות אוהב ואהוב לכל.. יחד עם זאת, כרצון שמים, ורק בדרך התורה, נעמוד על כל זכויותינו, בהתאם לכל הוראות ההלכה והחוקים.. נתבע לקבל: משכורות, פיצויים ונזקים וכו'.. [גם בגין נזקי הבנות וכלל המשפחה.. ובעיקר, לשיקומו ורווחתו של "אהוב ה' והעולם" – 'שמחלה' המיוחד והנפלא שי].

45. כחלק מ'חשבון נפש'.. אני שש ושמח ומודה לבוראי, על כך שאחר 'מעבר מתבונן' על כל שמות 'אנשי המקום', בפרוטרוט, אני יכול לסכם נתון מופלא.. אני גר כאן ב"ה כארבעים שנה.. להרבה הייתי 'אתגר'.. יש כאלה שעצם נוכחותי ביניהם, 'איים' עליהם.. 'הפחיד' אותם.. אני 'נוגע' ולא מצליח להבין למה.. יש מהם שעסקו ודשו 'רבות' ב'שאלת חייהם'.. איך 'חוסמים' אותו.. יש מהם שאכן גמלו לנו רעה בפועל ממש.. אני לא בא כאן לעשות 'ניתוחים פסיכולוגיים', בוודאי לא 'חשבון אישי' ח"ו.. הרי אני 'מבין' את כולם.. סולח לכולם באמת.. אוהב ומוקיר ומכבד את כולם... מה שכן חשוב לי לציין בשמחה: "אני הקטן, עם כל פעילותי במגוון רחב של נושאים, 'לא פגעתי באיש'.. לא הזקתי ולא הרעתי.. זה לא פשוט.. זה נשמע 'מאוד' רהבתי.. דווקא לשם כך אני כותב אליך את הדברים.. כי אם יש 'מישהו' שסובר אחרת.. אני 'מבטיח' לתקן.. לרצות ולפייס... עוד פרט 'ייחודי' עולה לי ב'חשבון נפשי': אין כמעט איש בקריה, (אולי רק 'בודדים', פחות ממספר אצבעות כף יד אחת).. שיכול לומר שהוא 'הטיב' עמי במתת או בתפקיד וכדו'.. אדרבה, אני השתדלתי תמיד להיטיב לכל.. לא חיפשתי, ולא רציתי, לקבל טובות מהזולת.. רק מה.. אני לא כותב זאת במרמור או בתלונה, חלילה.. אדרבה, צדיקים, כשהיו מסתלקים מהעולם, היו מציינים דבר שכזה לשבחם..

46. ידידי ר' משה.. לא תכננתי אריכות שכזו.. אתה בוודאי מתפלא ואומר: מה אני שייך לכל הסיפורים הנוראים הללו... אך, מה אעשה.. דעת המומחים ואנשי המקצוע היא, שה'מסה' של 'כל' האירועים שהזכרתי.. ויש עוד הרבה.. ובפרט ה'קש ששבר את הגמל' מאז ה'חתונה' המדוברת.. הם הם אלו שהובילו ו'בנו'... בנדבך אחר נדבך של רוע ואכזריות.. את הקריסה הנוכחית של 'שמחלה'.. קריסה כתוצאה של התעללות וכו' שהתרחשו בתחומי אחריותך..

47. אנחנו אנשים של תורה.. רק של תורה.. חוקיו ומשפטיו לישראל.. אנו יודעים כי ה'מהות' של כל 'סדר נזיקין' היא: "חובת האדם ואחריותו שלא להזיק ושלא יזקו אחרים".. ורק בכדי "שלא תהא כהנת כפונדקית".. אציין בזה מעט מלשון חוקי ה'משפט הפלילי': "חובתם של המורה ושל ההורה היא בהשגחה על הקטין, הן מפני פגיעתו של גורם חיצוני - חי או דומם - הן מפני פגיעה של הקטין באחרים, והן מפני פגיעה של הקטין בעצמו" (ע"א 2061/90 מרצלי נ' מדינת ישראל, פד"י מז(1), בעמ' 812). כמו-כן, נקבע, כי מידת ההשגחה והפיקוח הנדרשת מהמורים, תגדל כאשר מדובר בתלמידים בעלי נטייה לאלימות ו/או

שנמצאים בחבורה אשר ניתן לצפות לסיכון יותר גבוה מהם. זאת ועוד, קיימת חובת זהירות מוגברת ממורים המפקחים על הנעשה בחצר בית הספר, שהינו מרחב פחות מוגן, הדורש מידת פיקוח גבוהה וקפדנית יותר (ע"א 785/80 עיריית פתח תקווה נגד צרפתי ואח', פ"ד לח(3), בעמ' 42)."

48. בנוגע לתביעות וכו'. אציין: טוב לנו כאן.. תמיד היה טוב.. גם עכשיו, יחד עם כל הקושי העמוס.. עדיין טוב לנו מאוד.. תנאיי המגורים בהרחבה גדולה.. הסביבה החברתית והאוהדת.. ועוד.. זה מה שאנו עונים לרבים ששאלונו: הרי חכמים הורו ל'מאן דביש ליה במתא' שיזיל למתא אחריתא'.. ואם לאו, הוא חלילה מן 'הצועקים ואינם נענים'... עם כל זאת, כנראה ש'נאלץ' לעזוב מקום כה טוב לנו.. הגם שהמעבר, והשינוי, דורש וסוחט מעמנו, 'קשיים רבים', ו'סכומים אסטרנומיים'.. נעשה זאת, רק מחמת ה'בעיות' עם 'שמחלה', [שיתכן, שמצב בריאות נפשו, משנה, כלפינו, את המקום, לגדר של: "מקום סכנה". הי"ו].. יחד עם שאלת פתרון 'בית ספר' לבתנו, הקטנה והיקרה שתחי, שביסודי..

49. אנו מצהירים בזאת, שכל דברינו אמת, אין בהם שקר, (ולא פרשנויות..), גם לא הגזמה וניפוח. גם לא מיצינו בזאת את כל 'היקף' הפרשה.. והסתעפותה.. אנו לא חפצים לפגוע באיש.. גם לא 'לחנך'.. אין לנו שנאה, ולא תחרות, ולא קנאה, חלילה, על שום אדם.. גם לא על אלו שאולי מוזכרים או רמוזים כאן.. הכל רשמנו רק בכדי לקיים 'והייתם נקיים'.. להודיע 'קושט דברי אמת ושלוש'.. ומה שלא הארכנו בתוארי כבוד הראויים למוזכרים כאן, הוא רק בכדי שלא להישמע ציני ועוקצני מדאי.. לפיכך, גם הרבה אירועים ופרשנויות השמטנו בכוונה.. ועוד 'חזון למועד' אם יהיה ברצון שמים לתועלת.

50. אני מתנצל שנאלצתי וכתבתי מכתב זה במהירות.. לא הספקתי 'לעיין היטב' בכל פרט מפרטיו.. ואולי לא דייקתי כראוי.. אני מוכן לדון, ו'לשנות' כל פיסקה שבו, לפי גירסת 'הצדק המלא', אם יתבקש.. תבין, שאנחנו, במשפחה, בתקופה עמוסה ו'אתגרית' מאוד עבורנו.. בפרט אני הניצב בראש הפירמידה.. רק היום הזה, הנני טרוד למעלה ראש, בעיסוק דחוף אודות האש הרעה המתפשטת, אשר יצאה ללאו ולחלק, והגיעה, בעוונותי הרבים, עד 'אור הגנוז'.. והיא מבקשת לכלות קוצים.. ואילו אני צריך להתאמץ בכל כוחי, 'לכבות' ו'לחצוץ' בגופי את התבערה.. אשר, לדעתי הענייה, יכולה ח"ו לבער ולאכול גדיש וקמה.. כך, שגם היום, יום סגולה, הילולא רבא של משה רבינו, רעיא מהימנא קדישא, ע"ה, בהיותי עמוס וטרוד, הנני מתפלל להאיר בי אתפשטותיה דיליה, להיות לי 'נגיעה' ב'עניו, וסבלן, ולא חש למילהוין', להיות דבק בתורה הקדושה, אשר לא תהיה מוחלפת לעולם, מאשר ציוה לנו מורשה, מאורשה, להיכלל ב'קהילת יעקב', עמוד האמת.

51. אדברה נא שלום.. בברכה לשלום וברוב תודות. מתוך תפילה לבורא יתברך שמו שהוא 'ארץ אפים', שישלב לב כל אחינו בני ישראל לעובדו, כרצונו, בלי שיבושי דעות והשקפות, ובלי השחתה של מידות או עיוות של מצוות ואמונות. מתוך הכרת כל בני העולם במלכות שמים והידבקות בו ובמידותיו, לקיים 'מצוות עשה' של 'ואהבת לרעך כמוך' שהיא 'עיקר' ו'כלל גדול בתורה'.

יוסף ליזרוביץ + חנה ליזרוביץ